

jeg ikke, at man gjerne skulde komme ned til 20 Alen, men i alt Fald blive staaende ved 25 Alen med Forbehold af, at det bliver muligt senere at komme op til 30 Alen. I § 5 er der ogsaa aabnet Mulighed for at formindste Gadebredden til 20 Alen, men med Forbehold af senere at kunne komme op til 30 Alen, medens det i den foregaaende Paragraf kun er forbeholdt at komme op til 25 Alen. I det Hele har det overveies, naar § 6 siger, at man efterhaanden vil udvide de tilstedeværende Gader og Veie af mindre Brede end 20 Alen til en Brede af mindst 20 Alen, om ikke det andet videregaaende Princip burde gjøres gældende paa de egentlige Hovedgader paa Frederiksberg i større Udstrækning, paa de større Gader. Vi se efterhaanden Frederiksberg Alle blive til en Gade, som ganske vist er temmelig bred, men det er et stort Spørgsmaal, om Træerne i Længden kunne holde sig. Vi se Gamle Kongevei blive snævre ind til en temmelig smal Gade. Vi se i disse Dage et Grund blive udgravet mellem Forhaabningsholms Alle og Sankt Knuds Veie, hvor der, saa vidt man kan se, skal opføres en Kælderne, som skal springe afstillede Alen frem for de andre Bygninger. Vi se saaledes, at Gamle Kongevei bliver hyderligere indsnævret. Det vilde derfor være godt, om der blev taget nogle foreløbige Bestemmelser, hvorved man søgte at faae Hovedgader af en ordenlig Brede og at fikre de mindre Gader og Veie en Brede, som tør anses passende under Hensyn til, at der paa hele dette store Areal skal ikke et henlagt Noget til offentlige Pladser og Torve. Saa vidt mig bekendt — men maatte taget jeg feil deri — er Kommunen heller ikke saadanne Dele af Arealen, at den uden videre kan udlægge saadanne ubebyggede Pladser. Paa dette Punkt vilde jeg gjerne anmode det eventuelle Udpalg om at have sin Opmærksomhed særlig henvendt. Jeg tør maaste ogsaa samtidig anmode det om at rette sin Opmærksomhed paa et andet dermed noie sammenhængende Punkt, nemlig Høiden af de Huse, der bygges i Gaderne. Det forekommer mig, at der er en Anledning til at holde den noget under den Høide, der er tilladt for Kjøbenhavn. Ganske vist er det en lille Forbedring, naar § 8 siger, at i Bygningslovens § 15, første Stykke, i sine forandres Tallet „6“ til „5“; det vil sige at der maa ikke paa Frederiksberg som i Kjøbenhavn være Sættelsesbygninger, men kun fermetages. Men selve Husets Høide maa være den samme som i Kjøbenhavn, d. v. s. 27 Alen. Jeg anser denne Høide, som vi desværre ikke kunde komme bort fra

i Kjøbenhavn, for at være alt for stor i den indre By, og der maa forekomme det mig, være forøget Opfordring til for Frederiksbergs Vedkommende at holde Høiden betydelig lavere. Og saa dette Punkt vil jeg bede et eventuelt Udpalg om at tage under noie Overveielse. Naar § 10 sætter helt nye Bestemmelser i Stedet for Bygningslovens § 22, tror jeg, at disse Bestemmelser i og for sig kunne være meget hensigtsmæssige, men jeg mener dog, at de trænge til at suppleres med en Bestemmelse i Bygningslovens § 22, som ikke er tagen med, nemlig Bestemmelsen om den Afstand, der skal være imellem 2 eller flere Bygninger paa samme Grund. Jeg er maaste ikke trængt tilstræktelig dybt ind i Bestemmelserne paa dette Punkt, men det forekommer mig, at der saar en saadan Bestemmelse, at de her foreslaede Forstrifter ikke ville forhindre, at der paa Frederiksberg kommer flere Bygninger paa samme Grund, med mindre Afstand mellem Bygningerne end paa Kjøbenhavns Grund. Det tror jeg ganske sikkert ikke vil være heldigt. Et Spørgsmaal, som jeg vel lægger noget mindre Vægt paa, men som det dog maaste ogsaa kunde være Grund til at overveie, er dette, om der ikke maatte være Anledning til for Kjøbbernes Vedkommende at komme til lidt gunstigere Bestemmelser, end det er lykkedes at gennemføre i Bygningsloven for Kjøbenhavn. I Kjøbenhavn har man ganske vist faaet Kjøbberne løftet noget, idet det blev fastsat, at de skulde være 2½ Alen over Jorden, men det kunde mulig være Anledning til for Frederiksbergs Vedkommende at løfte dem endnu lidt mere. Endelig er der et Punkt, jeg endnu vil nævne; det er Bestemmelsen i Bygningslovens § 48, som uforandret vil gaa over i denne Lov. Den handler om Storstene af extraordinær Høide, hvor der skal være Bygninger, som efter deres Indretning og Bestemmelse kunne ventes at ville udsende stærk Røg. Det vilde sikkert være ønskeligt, om man paa dette Punkt kunde komme til Bestemmelser, som noget reducerede de Røgstyver, der nu hvæve over Frederiksberg og mere og mere true med at betage det den landlige Karakter, det hidtil har haft. I Kjøbenhavn er man saa vidt mig bekendt langt strengere overfor Fabriksorstene, der udsende Røg end paa Frederiksberg, hvor de have temmelig frit Spillerum. Denne Sag hører vel egentlig nærmest hjemme i Politivedtægter og Sundhedsbestemmelser, som jo ogsaa er det, der for Kjøbenhavns Vedkommende have skaffet bedre Tilstande tilveie, men det kunde maaste ogsaa i Byggeloven være Grund til at træffe Bestemmelse om, at der ved saa-